

hold, om det end er ganske vist, at der gjerne kunde trænges til en Lettelse paa enkelte Ting, for Exempel Kul; men jeg tror dog, at en saadan Lettelse vil være mere tilfynelabende end virkelig. Jeg tror, det er meget farligt for Diebliffet at indlade sig paa saadanne Reformer i Toldtarifen. Tydskland har jo fornølig gjort en hel Frontforandring i sit Toldsystem, og jeg tror, det er meget farligt for et lille Land nu at røre ved sit Toldsystem. Jeg tror, man maa se, hvorledes disse Sager udvilde sig andetsteds, før man i saa Henseende rører sig. Derimod forekommer det mig, at der er en anden Ting, som man kunde røre ved uden nogenformhelst Skade, nemlig Stempelkatten, ikke fordi jeg just tror, at Stempelkatten egentlig hviler saa grumme tungt paa os, thi vel er den ikke saa grumme lille og ved mange Omsætninger spiller Stempelen en Rolle, men for mig er det Allerværste i Virkeligheden den Maade, hvorpaa Loven derom er affattet. Jeg tror, at der skal et helt Fond til af juridisk Kundskab for paa mange forskellige Punkter af den at komme igjennem den, og dersom man vil lette vor Skattebyrde, vilde der sikkert her være et Omraade derfor. Jeg forlanger ikke, at den hele Stempelafgift skal bortfalde, men kun, at Stempelloven simplificeres saaledes, at den bliver forstaalig for Menigmand, hvad jeg tror, vilde være et Held. Ogsaa en anden Side af vort Skattevæsen har været omtalt, nemlig Hartkornskatterne og Bygningsafgiften. Der skal jeg sige, at jeg er en aldeles bestemt Modstander af disse Skatters Ophevelse. Jeg har tidligere paa et andet Sted udtalt, og det staar jeg ved endnu, at saavel Hartkornskatterne som Bygningsafgiften ere en Prioritet, der hviler paa vore Eiendomme, saa at, dersom der eftergives Noget af dem, er det i Virkeligheden det Samme som at forcere de nuværende Eiendomsbesiddere en ligesaa stor Kapital, som det Beløb i Rente, der bliver dem eftergivet, repræsenterer. Derimod tror jeg nok, at der kunde være en Maade, hvorpaa man kunde komme Kjøbstæderne til Assistance, ved Bygningskatten. Som bekendt staa Hartkornskatterne saa at sige uforandrede som de stode dengang, da Matrillen blev sat, men derimod er Bygningskatten bestandig i Stigen. Dette hidrører naturligvis ikke fra, at Skatten paa de enkelte Bygninger stiger, men fra, at Kjøbstæderne bestandig udvide sig, og derved bliver Skattebeløbet forøget. Nu kan det naturligvis ikke gaa an at fritage de nye Bygninger for Skatten; men derimod tror jeg, at der kunde findes en Ordning, som vilde være et stort Gode for Kjøbstæderne. Det er denne, at det nuværende Beløb af Bygningsafgiften bliver flaaet fast. Saa og saa Meget, nemlig Afgiftens nuværende Beløb har da N. N. By at svare til Staten, Alt, hvad der gaar ud deraf, kommer Kommunen tilgode. Jeg tror, at derved vilde

Kjøbstæderne kunne faae en Indtægt, som, naar man ser hen til, hvorledes Skatterne stige i Kjøbstæderne, tilvilde kunde være af stor Interesse og til stor Gavn for dem. Naar det høiagtede Iste kongevalgte Medlem (Andrø) berørte Postvæsenet og fremhævede, at det tidligere havde været et Regale, erkjender jeg naturligvis, at det har været det; men det høiagtede Medlem og jeg blive aldrig enige hverken om Tjernbane eller om Postvæsenet. Jeg formener nemlig, at det er et Held, at Post- og Telegrafvæsenet i Virkeligheden ikke er et Regale, jeg siger ikke, at det er et Held, at det ikke giver Overskud, thi at det gjorde det, var naturligvis ønskeligt; men jeg tror ikke, man her skal beregne nogen Indtægt; jeg tror, at disse to Væseners høre til dem, der i Virkeligheden gjøre, at Landet kan betale de Skatter, der fordres af det. Jeg tror, at Alt, hvad der kan fremme Omsætningen, bør og skal gjøres. Jeg erkjender naturligvis det Rigtige i, hvad det høiagtede Medlem ansøgte, at i det Mindste Landpostvæsenet maatte har antaget et noget for stort Omfang; thi det er vist, at, hvis man vilde beregne, hvad det Brev, der kommer til N. N. Landsby, egentlig koster Landet i Befordring, ikke ad Hovedrouten, men igjennem selve Landpostvæsenet, saa er denne Udgift loelig stor. Men paa den anden Side tror jeg ikke, man skal bestræbe sig for at faae Udgiften til Landpostvæsenet nedsat; jeg tror nemlig, at netop derigjennem fremmes ogsaa Oplysning, Kjendskab gjennem Dagbladene til, hvad der passerer i Berden og den Slags Ting, saa jeg vil ikke gjerne være med til at gjøre nogen Indskrænkning paa dette Omraade. Det ærede høiagtede Medlem fremhævede, at, naar man forhøiede Brevtagten og Persontagten, var det ikke Noget, der vilde falde de lavere Klasser til Byrde. Ja, det erkjender jeg, men jeg tror unegtelig, at det vilde være et meget farligt Princip, om vi, for at Landposterne kunde flovere, som de gjøre, derfor forhøiede Brevtagten for Andre; det vilde jeg aldrig kunne gaa ind paa.

Da jeg engang er ved Postvæsenet, saa vil jeg ogsaa rette en Tale til den høierede Indenrigsminister, for at han iaar har optaget paa Finantsloven en Post paa § 27 om Anskaffelse af et nyt Stib til Routen Madsnedlund—Falster. Jeg tror, at der i Virkeligheden derved vil blive afhjulpet et Savn paa den Kant. Derimod beklager jeg meget, at den høierede Minister ikke har fundet sig foranlediget til at foretage Noget ved Oversfarten over Store Belt. Det maa jo erkjendes, at Store Belt i Virkeligheden er Hovedaare ikke alene for Forbindelsen mellem Kjøbenhavn, Sjælland og det øvrige Land, men ogsaa for Forbindelsen mellem hele Norden og det øvrige Europa. Denne Fart har tilvilde sin store Betydning, og jeg tror, at det er rigtigt, at der bliver gjort alt Muligt for at